

[Fibiger.]

både af den højtærede minister i forelæggelsestalen og også af de ordførere, der har haft ordet, nemlig bortfaldet af den særlige tilmelding, 21 års valgretsaldere og den ændrede måde at kalde præster på i visse tilfælde.

Om den særlige tilmelding til de kirkelige valglisten; som nu foreslås ophævet kan man vel egentlig ikke sige, at den i de år, der er gået, har voldt folk særlig stor anstrengelse. Det gælder jo, at blot man een gang i sit liv har meldt sig til en kirkelig valgliste, så er man optaget på listen og står der fremdeles, og jeg kan ikke se, at denne tilmelding kan volde større ulejlighed for folk, som har nogen interesse for kirken og de kirkelige anliggender. Jeg er egentlig enig i, hvad J. C. Christensen og også Appel i sin tid sagde, at det måtte da være mindstemålet af kirkelig interesse at forlange, at man een gang for alle meldte sig til en liste. Jeg er ikke enig med det ærede medlem fru Bodil Koch, når hun siger, at kirken er en rent borgerlig institution, og hvad der er tale om her er noget rent borgerligt, hvor man må indrette sig som på andre områder, ved kommunale valglove o.s.v. Jeg mener, at når man skal drøfte kirkelige spørgsmål, må det også være sådan, at man viser nogen interesse for dem, ikke alene prøver på at sætte sig ind i tingene, men også har nogen tilknytning til det, der foregår inden for kirken; og det, at man siger: nu ønsker jeg at være med her, giver dog udtryk for, at man har nogen interesse for og vil være med i det arbejde, der foregår indenfor kirken. Man må jo huske på, at det, som menighedsrådsmedlemmerne har med at gøre, ikke alene er rent økonomiske forhold.

Man har sagt, at når man betaler sin kirkeskat, er det også naturligt, at man er medbestemmende om disse ting. Det skal jeg ikke have noget imod, men hvis man undersøger menighedsrådsloven, vil man se, at det er mangfoldige andre ting end de rent økonomiske forhold, som menighedsrådene beskæftiger sig med, også forhold af indre kirkelig art. Derfor var det måske naturligt, at man opretholdt kravet om, at man skulle melde sig for at være med. Dog er det ikke for mig og heller ikke for mit parti noget kardinalpunkt, om det bliver på den ene eller den anden måde, når man opretholder bestemmelsen om, at de, der vælges ind i menighedsrådet, afgiver en erklæring, og denne erklæring kunne måske omfatte noget mere end det, der nu står i den, så man kunne få faste retningslinier med hensyn til den virksomhed, man går

ind til, når man bliver menighedsrådsmedlem.

Når man nu taler om — som også den højtærede minister gjorde i sin forelæggelsestale —, at som tiden går, er der ikke mere så megen modstand imod at lade tilmeldingspligten bortfalde, vil jeg dog sige, at forholdet var dette, som man ser af det kirkelige udvalgs betænkning, at der i udvalget var 15, der ønskede at bevare tilmeldingen, og 7, der ønskede at slette den. Det vidner dog om, at man fra kirkelig side og også fra anden side i det kirkelige udvalg har drøftet tingene, overvejet dem nøje, vejet for og imod, og resultatet er altså blevet, at et stort flertal ønsker at bevare tilmeldingspligten. Det synes jeg, at man også skulle tage i betragtning; når man drøfter forholdene her i rigsdagen.

Det, der for mig egentlig er det mest afgørende i denne sag, er, at jeg så nødtigt vil, at der lige forud for et menighedsrådsvalg skulle opstå et eller andet politisk spørgsmål, og at man derfor kom til at gøre menighedsrådsvalgene helt politiske. Som det er nu, foregår valgene under rolige forhold, man kan overveje sagen, idet tilmeldingen skal ske 8—9 måneder før der skal være menighedsrådsvalg; da skal man altså bestemme, om man vil melde sig til eller ej. Det foregår under rolige forhold og ikke på et tidspunkt, da en sag måske piskes op gennem presse, agitation o.s.v. lige kort før et menighedsrådsvalg, hvorved man kan få ting frem, som ikke er heldige, når der skal foretages kirkelige valg. Dette er egentlig hovedgrunden til, at jeg helst så, at man bevarede den særlige tilmelding til valglisten. Der skal jo også laves en særlig valgliste alligevel, og jeg ser nok, at den højtærede minister er klar over, at det er slet ikke så ligetil at lave disse valglisten, da kommunegrænserne og sognegrænserne ikke falder sammen, og man skal se at udlede, hvem der nu hører til folkekirken, og hvem der ikke hører til folkekirken. Man kan derved få noget besvær med at lave valglisten; nu, hvor folk skal tilmelde sig, er det så nemt for menighedsrådene at lave en valgliste.

Der står i de foreslåede ændringer til § 4, at „valgret til menighedsrådet har ethvert medlem af folkekirken, som senest den dag, da valget foregår, er fyldt 21 år, medmindre de pågældende ved åbenlyst at fornægte kristentroen stiller sig i afgjort modsætning til folkekirken“.

Ja, jeg er enig i, at det skal stå der, men jeg tror jo rigtignok, at denne bestemmelse bliver noget illusorisk, når valglisten skal